

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska broj 6

15. P-73/2019

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sucu Ivi Bakaliću, uz sudjelovanje Darinke Najašmić kao zapisničara, u pravnoj stvari tužitelja PRIVREDNIK p.u.t.z. u stečaju, Split, Put Supavla 39, OIB : 83973385748, zastupano po stečajnom upravitelju Vedranu Šeparoviću, a ovaj po punomoćnicima odvjetnicima iz OD Budimir & partneri d.o.o. Split, Tolstojeva 35A, protiv tuženika BRANIMIRA ŽIVALJIĆA iz Podstrane, Grljevačka 113, OIB: 15134640430, zastupan po punomoćniku Stjepanu Čaljkusiću, odvjetniku u Podstrani, radi osporavanja tražbine, nakon provedene glavne i javne rasprave u nazočnosti punomoćnice tužitelja Duje Domazeta, odvjetnika u OD Budimir i partneri te punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu presude održanom 20. rujna 2019.g.

presudio je

1. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se da nije osnovana tražbina tuženika prema tužitelju drugog višeg isplatnog reda s naslova ugovora o kratkoročnim pozajmicama, i to u ukupnom iznosu od 471.198,30 kn, a temeljem bjanko zadužnice tužitelja na iznos do 1.000.000,00 kn potvrđene od strane Javnog bilježnika Boško Jurišić iz Solina broj OV-71/11 od dana 07.01.2011.g., a koja tražbina je osporena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem 11.St-72/2014 od dana 23. prosinca 2015. godine i navedena u točki III., 3. istog rješenja."

2. Dužan je tužitelj naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 47.500,00 kn, zajedno sa zateznim kamatama koje na dosuđeni iznos teku od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku osam dana.

Obrazloženje:

Tužitelj u tužbi tvrdi da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim 11. St-72/2014 od dana 07.10.2015.g. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem.

Dalje se navodi da je tuženik u prijavi tražbine od dana 04.11.2015.g. potraživao s naslova ugovora o kratkoročnim pozajmica iznos od ukupno 471.198,30 kn, pri čemu je posjedovao i ovršnu ispravu prema tužitelju u vidu bjanko zadužnice na iznos do 1.000.000,00 kn potvrđenu od strane Javnog bilježnika Boško Jurišić iz Solina broj OV-71/11 od dana 07.01.2011.g.

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu od dana 23.12.2015.g. (koje je objavljeno na e-oglasnoj ploči tog suda također sa danom 23.12.2015.g.) je osporena cjelokupna navedena prijava potraživanja jer da se radi o pozajmicama člana društva tužitelju koje je bilo insolventno i čiji je račun bio blokiran te da bi primjenom članka 408. ZTD predmetna tražbina bila tražbina nižeg isplatnog reda, radi čega je sud uputio tužitelja da u roku od 8 dana može pokrenuti parnicu protiv tuženika obzirom da ovaj raspolaže ovršnom ispravom.

Tužitelj potom uu podnesenoj tužbi ponavlja razloge osporavanja pozivajući se na članak 408. ZTD i na članak 133. Stečajnog zakona prema kojem je pobojna pravna radnja kojom se za tražbinu člana društva za vraćanje zajma kojim se nadomještava kapital ili za neku njemu odgovarajuću tražbinu daje osiguranje, i to ako je radnja poduzeta u posljednjih pet godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga, pa sukladno članku 141. stavak 9. SZ-a tužitelj u tom smislu ističe i prigovor pobijanja.

Konačno, tužitelj je istaknuo i prigovor zastare za osporavano potraživanje tužitelja u dijelu kojem bi bilo dospjelo do dana 06.11.2012.g., jer je i Izjava o priznanju duga od 31.12.2014.g. koja prileži prijavi potraživanja pobojna radnja obzirom da se *de facto* radi o odricanju od zastare stečajnog dužnika prema tuženiku kao bliskoj osobi iz članka 136. SZ-a, te bi se radilo o namjernom oštećenju stečajnih vjerovnika, pa se i glede te izjave ističe prigovor pobijanja sukladno članku 141. Stavak 9. SZ-a.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu osporava tužbi i tužbeni zahtjev u cijelosti i tvrdi kako nije sporno da je tuženik davao pozajmice zadruzi da bi se isplaćivale plaće zaposlenicima zadruge, ali u isto vrijeme tvrdi da se na zadrugu ne primjenjuje čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima niti čl. 133. Stečajnog zakona te ad su članovi azdruge bile treće osobe, a ne tuženik.

Na ove navode odgovorio je tužitelj tvrdnjom kako je tuženik bio zadrugar jer je pravnim poslom prodao 11 udjela Mirku Vukoviću, ali je istovremeno zadržao 12 udjela u zadruzi o čemu svjedoči ugovor o prodaji udjela kojeg je priložio u sudski spis. U odnosu na tužiteljeve navode, tuženik je naknadno učinio nespornim da u trenutku sklapanja predmetnih ugovora tuženik nije bio jedini zadrugar, a nadalje je učinio nespornim da je u vrijeme sklapanja tih ugovora tužitelj bio u blokadi.

U dosadašnjem tijeku parničnog postupka sud je presudom od 25. Svibnja 2016. Prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja, ali je navedena presuda povodom izjavljene žalbe tuženika ukinuta te je predmet vraćen na ponovno raspravljanje.

U nastavku postupka stranke su iskazale stav kako se u ovom predmetu radi o primjeni prava radi čega je sud proveo glavnu raspravu i zaključio raspravljanje.

U dokazne svrhe sud je pregledao stečajni spis, rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, tuženikovu tražbinu prijave s priložima, odluku o izmjeni i dopunama odluke o statusu zadrugara, ugovor o prodaji udjela.

Pregledom stečajnog spisa St- 72/14 utvrđeno je da je dana 7. listopada 2015.g. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem po prijedlogu podnesenom 15. svibnja 2014.g. Istim rješenjem vjerovnici su pozvani prijaviti svoje tražbine što je tuženik i napravio prijavom tražbine od 6. studenog 2015.g. u kojoj prijavi je iskazao svoje potraživanje od 471.198,30 kn, a ta tražbina se temelji na priloženim ugovorima o kratkoročnim pozajmicama u razdoblju od 23. ožujka 2011.g. do 19. ožujka 2014.g.

Pregledom ugovora o prodaji udjela od 17. siječnja 2011.g. razvidno je da je u trenutku prodaje tuženik posjedovao 23 udjela u vrijednosti od po 450.000,00 kn, a navedenim ugovorom o prodaji udjela tuženik je prodao Mirku Vukoviću 11 udjela, a zadržao je 12 udjela. Nakon prodaje udjela izmijenjena je odluka o statusu zadrugara te je tom odlukom utvrđeno da tuženik ima upisano 12 članskih uloga i 12 udjela u zadruzi.

Nakon što je tuženik prijavio svoju tražbinu, ista je osporena od strane stečajnog upravitelja u cijelosti o čemu svjedoči rješenje Trgovačkog suda u Splitu od 23. prosinca 2015.g. (list 3 do 6 spisa). Razlog osporavanja naveden je u obrazloženju, iz kojeg bi proizlazilo da osporeni iznos predstavlja pozajmice člana društva društvu koje je bilo insolventno i u blokadi pa bi se po čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima radilo o tražbini koja spada u niži isplatni red. Uvažavajući činjenicu da je tuženik za navedenu tražbinu pribavio zadužnicu od tužitelja, u parnicu je upućen stečajni dužnik.

Nakon provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga.

MJERODAVNO PRAVO

Pravni odnos između stranaka vezan je uz sklapanje više ugovora o kratkoročnoj pozajmici počevši od ožujka 2011.g. pa se kao mjerodavno pravo primjenjuje Stečajni zakon (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/00, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12, dalje: SZ) koji se i dalje primjenjuje na postupke pokrenute za vrijeme važenja tog zakona, sve temeljem prijelazne odredbe iz članka 441. Stečajnog zakona (NN-71/15). Također, kao mjerodavno pravo primjenjuje se i Zakon o zadrugama (NN 34/11, 125/13 i 76/14) te Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05 i 41/08- dalje: ZOO).

O MERITUMU SPORA

Podnesenom tužbom tužitelj je zatražio utvrđenje da nije osnovana prethodno osporena tražbina tuženika smatrajući da tuženikova tražbina stvarno predstavlja kratkoročne pozajmice koje je tuženik davao tužitelju u vrijeme dok je društvo bilo insolventno i čiji je račun bio u blokadi kroz sve to vrijeme, pa tužitelj drži da se stvarno radi o pozajmicama kojima se je nadomještao kapital ili tome odgovarajuća tražbina, radi čega ukazuje na primjenu čl. 133. Stečajnog zakona.

Tuženik se je ovom tužbenom traženju usprotivio tvrdnjom da se na tužitelja ne primjenjuju odredbe čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima, a niti čl. 133. Stečajnog zakona te da se u biti cijeli spor svodi na pravna pitanja o kojima sud može i mora dati odgovor.

Određujući se prema postavljenom tužbenom zahtjevu i suprotstavljenim stavovima stranaka, sud je nesporno utvrdio da je u razdoblju od 2011.g. do 2014.g. tuženik davao pozajmice tužitelju putem 17 sklopljenih ugovora o kratkoročnoj pozajmici u iznosu prijavljene tražbine. Svrha kratkoročnih pozajmica bila je osiguravanje sredstava za isplatu plaća zaposlenika. Potom, od strane parničnih stranaka učinjeno je nespornim da je u vrijeme sastavljanja navedenih ugovora tuženik bio član zadruge sa 12 udjela, te da je u tom razdoblju tužitelj bio u blokadi žiro računa.

Procjenjujući očitovanja stranaka i provedene dokaze u ovom ponovljenom parničnom postupku i pritom uvažavajući iskazane pravne stavove VTS RH, sud prvenstveno utvrđuje kako se u konkretnom slučaju ne bi moglo smatrati da je tuženik davanjem kratkoročnih pozajmica tužitelju stvarno poduzimao radnje nadomještanja kapitala kao član tužitelja.

Sud prihvaća primjedbe VTS RH da se u konkretnom slučaju na strani tužitelja radi o zadruzi, a nego trgovačkom društvu kapitala i koja zadruga za razliku od trgovačkog društva nema temeljni kapital, već ima članske uloge (članak 30. i 31. Zakona o zadrugama).

Stoga, po ocjeni ovog suda se ne bi moglo smatrati da je pobojna pravna radnja sklapanjem ugovora o kratkotrajnim pozajmicama u kontekstu članka 133. Stečajnog zakona jer tuženik nema status člana društva tužitelja, već zadrugara tužitelja, a niti je on kratkoročnim pozajmicama nadomještao kapital kada tužitelj organiziran kao zadruga niti nema temeljni kapital. Iz smisla članka 133. SZ lako je zaključiti kako se isti ne može na niti jedan način primijeniti na poslovanje zadruge bez obzira što se stečajni postupak tužitelja vodi po odredbama SZ.

U tom kontekstu tuženik pravilno ukazuje da u konkretnom slučaju, a na podlozi prethodnih utvrđenja nije primjenjiv niti članak 408. Zakona o trgovačkim društvima jer tuženik nije član društva tužitelja koji bi putem kratkoročnih pozajmica tužitelju dao zajam umjesto da mu pribavi vlastiti kapital jer se još jednom napominje da zadruga nema kapital, već da je to kategorija trgovačkih društava, a ne zadruga. Kako je temeljna odrednica za primjenu članka 408. ZTD upravo nadomještanje kapitala, onda je suprotnom argumentacijom lako zaključiti da tuženik kratkoročnim pozajmicama tužitelju koji ne posjeduje kapital to nije niti mogao pribaviti radi čega se tražbina tuženika primjenom članka 408. stavak 1. ZTD smatrati tražbinom nižeg isplatnog reda, već upravo onog reda kako je i prijavljena.

Nadalje, u odnosu na tužiteljev prigovor zastare ističe se da je izjavom o priznanju duga došlo do prekida zastare te je sukladno članku 240. stavak 1. ZOO-a nakon izjave o priznanju duga od 31.12.2014. zastara počela teći ispočetka i do otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem vrijeme potrebno za zastaru nije proteklo. Uzgred se napominje kako se u odnosu na kratkoročne pozajmice između tuženika kao fizičke osobe i tužitelja kao pravne osobe primjenjuje opći zastarni rok od 5 godina sukladno članku 225. ZOO, a taj rok nije istekao od sklapanja navedenih ugovora pa do potpisivanja izjave o priznanju duga od 31.12.2014.

Nadalje, u odnosu na tužiteljevu tvrdnju da bi navedena izjava o priznanju duga imala učinak namjernog oštećenja vjerovnika ističe se da su kratkoročne pozajmice služile za isplatu plaća radnicima, a plaće radnicima po svom karakteru pripadaju u prioritetne tražbine u stečajnom postupku. Stoga, u pravu je tuženik kada tvrdi da je stečajni upravitelj nakon osporavanja tuženikove tražbine trebao samostalno prijaviti tražbine radnika u stečajnom postupku, a od radnika zatražiti povrat isplaćenih sredstava, što očito nije napravio. Iz naprijed navedenog postupanja samog tužitelja sud zaključuje kako na strani ugovornih stranaka iz ugovora o kratkoročnim pozajmicama nije bilo namjere oštećenja vjerovnika pa se time nisu niti ostvarili zakonski uvjeti namjernog oštećenja iz članka 131. SZ.

Sukladno navedenom sud je presudio kao u izreci pod točkom 1.

Radi navedenog odlučeno je kao u izreci.

O TROŠKOVIMA POSTUPKA

Odluka o troškovima temelji se na odredbi članak 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11, 25/13, 70/19., dalje: ZPP). Uvažavajući da je posljednjim izmjenama ZPP-a (NN 70/19) u cijelosti izmijenjen članak 154. zakona, troškove postupka trebalo je izračunati na način propisan tom izmijenjenom zakonskom odredbom jer se ista temeljem članka 117. stavak 3. Zakona o izmjenama i dopunama ZPP-a primjenjuje na postupke u tijeku u kojima do stupanja na snagu nije donesena prvostupanjska odluka.

Tuženik je u ovoj parnici u cijelosti uspio u sporu, a od tuženikovog popisa troška sud je kao opravdane troškove utvrdio trošak pristojbe žalbe 10.000,00 kn te troškova zastupanja po OT za sastav odgovora na tužbu i zastupanje na ročištima 8.3., 24.3. i 14.4. 2016.g. te 13.6.2019., sastav žalbe na presudu, svaka radnja po 5.000,00 kn,. Troškovi zastupanja uvećani za PDV 25% ili 7.500,00 kn.

U Splitu, 20. rujna 2019.g.

SUDAC:

Ivo Bakalić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana od dana primitka otpravka. Žalba se podnosi u tri primjerka putem ovog suda za Visoki Trgovački sud u Zagrebu RH.

DNA:

- Pun. tužitelja
- Pun. tuženiku
- u spis

Dokument je elektronički potpisan:

IVO BAKALIĆ

Vrijeme potpisivanja:

20-09-2019

09:52:31

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.87=#130D4852333038343232337983C36
L=SPLIT
S=BAKALIĆ
G=IVO
CN=IVO BAKALIĆ

Broj zapisa: **1788e-3638a**

Kontrolni broj: **017bf-0690f-a1dba**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVO BAKALIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.